

image not found or type unknown

De Tànger a Sant Petersburg

Jacint Verdaguer

Fecha de publicació:
01/10/2003

Sello Editorial:
Tusquets Editores

Contacto de prensa

Nombre: Delia Louzán

Teléfono: 93 492 81 57

Email:
delia@tusquets-
editores.es

Nombre: Natalia Gil

Teléfono: 93 492 81 36

Email:
nataliagil@tusquets-
editores.es

Jacint Verdaguer fou, a més del gran poeta de *Canigó* i *L'Atlàntida*, un gran viatger i bon cronista de les travessies que va fer. Ja de molt jove, va descobrir el plaer de viatjar fent de capella de vaixell a la Companyia Transatlàntica en la ruta Cadis-L'Havana. Després van venir Palestina, Egipte, L'Europa central i Rússia, que el va impressionar en gran manera: «De Catalunya a França, de França a Suïssa i a Prússia, hi ha una gradació, els canvis són suaus, les diferències de què s'adona el viatger no són grans, però a l'entrar a Rússia, un es troba a la porta d'un altre món». Amb tot, no va oblidar mai les seves arrels ni la seva Catalunya i la va recórrer de punta a punta fent-hi llargues estades: el Pallars, la Garrotxa i sobretot, és clar, el Pirineu. I de cada ruta en va deixar constància escrita.

De Tànger a Sant Petersburg demostra com, de fet, **Verdaguer** es mantenia en consonància amb els seus coetanis europeus que conreaven el gènere de la crònica de viatgers o la «guia turística» i que, en aquell moment, al nostre país i en la nostra llengua, ningú no practicà amb tant d'encert.

image not found or type unknown

Jacint Verdaguer

Jacint Verdaguer i Santaló (Folgueroles, 1845-Vil.la Joana, 1902) fou poeta i sacerdot. S'inicià com a vicari a Vinyoles d'Orís, per més tard ser capella de vaixell a la Companyia Transatlàntica i finalment a la capellania privada de la residència del marquès de Comillas. Coronat a Ripio, i després de l'èxit de *Canigó*, el 1886 emprèn un viatge a Terra Santa com a pelegrí a la recerca de la perfecció espiritual i del qual va tornar trasbalsat. Fou el començament de la davallada: amb una forta crisi espiritual i acusat de malversació de fons i de practiques poc ortodoxes, el tribunal eclesiàstic de Vic li retirà les llicències sacerdotals i no fou rehabilitat fins que el 1898 signà la retractació. Malalt i afeblit per la tuberculosi, morí el 10 de juny als cinquanta-set anys, ara fa més d'un segle. Fou enterrat de manera multitudinària amb el reconeixement implícit que havia mort el **poeta nacional de Catalunya**. Amb una ingent producció, **Verdaguer** és autor d'obres tan conegudes com *L'Atlàntida* (1878), *Idil.lis i cants místics* (1879), *Canigó* (1886), *Pàtria* (1888), *Dietari d'un pelegrí a Terra Santa* o la tan coneguda oda *A Barcelona*. Del mateix autor, **tusquets editors** ha publicat el volum *En defensa pròpia* (L'Ull de Vidre 2), una fita cabdal del periodisme i de la prosa en llengua catalana contemporanis.